

אתא לקמיה בא בעל הבהמה לפני רבא בריה דרב יוסף בר חמא, ושאלו בדבר.

השיב **ואמר** לו: **מכדי** הרי כבר שנינו **"נשבר העצם ויצא לחוץ, אם עור ובשר חופין את רובו — מותר" תניא** כך שנינו בבבביתא.

ומעתה, כל עוד אכן עור ובשר חופין את רובו, **מה** איכפת לי אם אותו העצם שיצא לחוץ **נפל, ומה לי איתיה** אם נשאר שם בחוץ, וכשרה!

אמר ליה רבינא לרבא ג' שאלות שאל ממנו: (386)

א. אם היה הבשר החופה ומכסה את רוב העצם קרוע ותלוש חתיכות חתיכות, ואינו מחובר כיחידה אחת סביב העצם. ואם יהיה כולו **מתלקט ומצטרף** לכסות העצם, תהיה רוב העצם מכוסה, **מהו?** האם אכן נחשב זה

כבשר החופה את העצם?

ב. היה הבשר החופה את רוב העצם **מתרוסס** רדוד וקלוש ולא כשאר בשר העבה (387), **מהו, האם אף בזה נחשב כסוי?**

ג. היה הבשר החופה את רוב העצם **מתמסמס** (388) נרקב, **מהו?**

דנה הגמרא: **היכי דמי** איזו דרגת ריקבון מחשיבתו כ"**מתמסמס**"?

אמר רב הונא בריה דרב יהושע: כל **שהרופא קודרו** נוטלו בסכין בקלות, כיון שכבר פסק חיותו. ובשר זה, נחשב 'מתמסמס'.

איבעיא להו:

א. אם **ניקב** הבשר (389) החופה את העצם נקב קטן אשר אינו מחסר (390) מכמות הבשר

388. לעיל נג ב מובא, שאם נתמסמס הבשר וראים אותו כאילו אינו. ואם כן, במה מסתפקת הגמרא כאן?

מבארים **התוספות**, שדברי הגמרא שם נאמרו רק בכגון בשר הריאה או גידים שחסרון בשר בהם מטריף. אכן מחמירין בדין בשרם ואם נתמסמס הריהו כאילו אינו. אולם כאן, אין חסרון הבשר מטריף, אלא השבר שבעצם הוא שמטריף. ועד כמה שכל תפקידו של הבשר הוא להגן על העצם, יתכן שאף בשר שנתמסמס מגין.

389. כך מפרש רש"י, שכל הבעיות האמורות כאן, נשאלו על הבשר החופה את העצם. אולם הר"ח פירש שהשאלות הללו הינם על העצם עצמה.

390. כך פירש רש"י. אולם הראב"ן [סימן ע"ד] העמיד שניקב נקב שיש בו חסרון. ומשמע שנקב

גאונים, שפירשו כי בכל מקום שמובא בו "תלתא ריגלי", הכוונה היא ליום שמת בו אדם גדול וקובעים אותו לכבודו של המת. ומדי שנה בשנה כשמגיע אותו יום מתקבצים תלמידי חכמים מכל סביביו ובאים על קברו עם שאר העם, להושיב ישיבה שם. ובהזדמנות זו היו מביאים שאלות והוראות שנתקשו בהם.

386. הרי"ף השמיט בעיות אלו לפי שהם דברים שאינם מצויים.

הרמב"ם [מאכלות אסורות ה ח] פסק בכל אלו שמורין בהם לאיסור עד שיתרפא הבשר. ואם אכל מכל אלו, מכין אותו מכת מרדות!

387. כך פירש רש"י. וברשב"א הביא פירוש ר"ח שהוכה מכה טריה. וכלשון התרגום [ישעיה א א] מכה טריה — טריה מתרוססה.